

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 60 Cts

40

32 KLEUR-BLADZIJDEN

LEES IN DIT NUMMER,
TWEE VOLLEDIGE TEKENVERHALEN :

DE PALADIJN VAN HET PALET
en OSCAR LEIDT HET ONDERZOEK

WAT DOET ZO'N WANDELENDE CACTUS TE MIDDEN VAN DE WOESTIJN?

(Zie bladzijde 4 en 5)

Onder ons

WAT ECHTE VRIENDSCHAP VERMAG

EEN vriend vertelde mij volgende echt gebeurde geschiedenis: een jong meisje leed aan een ernstige kwaal. Zij kon zich nl. niet meer bewegen. De hele dag door lag ze in een zetel voor het venster, en keek naar het leven buiten. Zij wanhoopte ooit nog haar verveling kwijt te geraken.

Op zekere dag maakte zij kennis met een ander meisje. Het was een jonge, levenslustige en aktieve juffrouw met een goed hart. Toen ze het geparalyseerd meisje in haar zetel zag zitten, had ze een zeer gelukkige inval.

— Jij houdt veel van foto's nietwaar? zei ze tot de zieke. Indien wij nu eens samen foto's zouden maken... Wat denk je daarvan?

— Maar ik kan niet gaan! antwoordde de andere. Hoe zou ik je kunnen helpen?

— Wel heel eenvoudig. Ik maak de foto's, jij ontwikkelt en vergroot ze, en zo zullen wij samen mooi werk leveren.

En zonder dralen zetten de twee meisjes zich aan het werk. Het resultaat van hun arbeid heb ik onder ogen gekregen; het is waarlijk zeer goed. Ze hebben het nu reeds zo ver gebracht, dat ze zich een wagentje hebben kunnen aanschaffen, en 's zomers trekken ze er dan beiden op uit naar de verre, zonnige landen.

Uit deze samenwerking ontstond een vruchtbare vriendschap. Niet alleen verdienen de beide meisjes op deze wijze hun kost, maar het zieke meisje weet weer wat levenslust is, en zij kan zich nuttig maken.

Dank zij deze echte vriendschap kent ze voortaan geen verveling meer.

Kuifje

HARTELIJK DANK

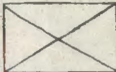
HET is misschien wel wat laat om al de vrienden te danken, die mij mooie prentbriefkaarten hebben gestuurd uit alle hoekjes van de Nederlanden en verder uit de vier windstreken. Jullie kunnen niet geloven hoeveel genoegen zo'n kaartje dat ik van een Kuifjeslezer kreeg uit De Panne, Scheveningen, Rome of Londen mij wel doet. Dus, vrienden, nogmaals hartelijk dank!

KUIFJE IN GRIEKENLAND

SINEFI D., elf jaar, schrijft ons uit Athene: « Iedere week lees en herlees ik « Kuifje », want het boeit mij buitengewoon. Ik leer er talrijke nuttige dingen in, vooral over de luchtvaart, de televisie en de sport. Ik dank al degenen die aan « Kuifje » meewerken met hun tekenpotlood of hun schrijfmachine! »

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Tonny Dijselijnck, Stationsweg, 65, Terneuzen (Nederland), *is twaalf jaar oud en zoekt een korrespondentievriend van 10 à 13 jaar, uit om het even welk deel van de wereld, als die maar Nederlands schrijft. Tonny houdt veel van sport en spaart prentbriefkaarten van vliegtuigen.*

Yvonne Mekkering, Frits Ruysstraat, 37A, Rotterdam (Nederland), *is vijftien jaar oud en zou graag briefwisselen met een meisje van 15 à 16 jaar. Yvonne houdt van spelen, zwemmen, lezen, film, moderne muziek en schrijft Nederlands en Duits.*

Guido Van Looy, Diestse steenweg, 495, Kessel-Lo, *zou graag willen korresponderen met lezers uit alle landen in het Nederlands, Frans, Engels of Duits. Guido houdt van sport, journalistiek, lektuur, muziek en tekenen.*

Henry Georges, Horpmaalstraat, 3, Veulen (Limburg) België, *zoekt korrespondentievrienden.*

Lieseloth Winkel, Kostschool Voorschoten, huize « Bijdorp », Zuid Holland (Nederland), *zou graag korresponderen met een meisje van 13 à 15 jaar. Lieseloth's hobby's zijn balletdansen en lezen. Zij korrespondeert liefst in het Nederlands met een meisje uit Nederland.*

Eugeen Leskens, Terdellestraat, 7, Hoeilaart, *zoekt korrespondentievrienden.*

L. Bodden, Brouwersweg, 1A, Maastricht (Nederland), *zoekt korrespondentievriendinnen van 16 à 17 jaar. Het liefst zou ze iemand vinden uit Engeland, Amerika, Duitsland of Nederlands Nieuw Guinea. Kuifjeslezeressen uit andere landen zijn ook welkom.*

Marianne Schade van Westrum, Aerdenhoutsduinweg, 10, Aerdenhout (Gem. Bloemendaal) Nederland, *zoek een korrespondentievriendin van 13 à 15 jaar. Marianne 's hobby's zijn balletdansen en lezen. Zij schrijft liefst Nederlands.*

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY DOOR TIBET

HET HUIS VAN DE STERKSTE

SCENARIO VAN GREG

Nauwelijks van hun emoties bekomen, storten onze vrienden zich alweer halsoverkop in nieuwe avonturen...

(Wordt voortgezet.)

DE SPOORPIRATEN

DOOR [illegible]

De twee bandieten voelen plotsel

ze gevolgd worden...

(Wordt

DE KLEINE JUNGLE VAN HET *Groene Dal*

14. - DE LOOPKEVER

IN de kleine jungle wonen er een heleboel rovers. Je moet zoeken om ze te vinden, want ze verbergen zich onder stenen, in het mos of tussen het hoge gras. Daar komt een van hen, nl. de LOOPKEVER. Zijn vleugels zijn niet ontwikkeld, maar hij is beweeglijk en kan snel lopen. Hij heeft uitpuilende ogen en een pantser van chitine. Weet je wat chitine is ? Het is een scheikundige stof, die het pantser van de ongewervelde dieren stevigheid verleent. Het is een stof die noch in water, noch in ether, noch in zuren oplost en ook niet smelt in het vuur. De loopkever heeft altijd honger en is steeds op jacht.

VOLGENDE WEEK : **DE SPIN ZONDER NET**

SPORT

JUAN-MANUEL FANGIO

NA de oorlog besluit Fangio naar Europa te komen om de grote Europese piloten op eigen terrein te ontmoeten. De grote Europese renners worden echter naar Buenos Aires uitgenodigd om aldaar een grote prijs te betwisten. Het is te Buenos Aires dat Fangio voor het eerst in het strijdperk treedt tegen de Italianen Villoresi, Varzi en Farina en de Fransman Wimille. Fangio heeft slechts een Simca-Gordini, de andere piloten een Alfa-Romeo of Maserati. Fangio kan lange tijd stand houden, maar is gedwongen enkele ronden voor het einde op te geven. Wimille haalt de prijs.

Fangio komt naar Europa, rijdt te Reims en te Marseille, keert naar eigen land terug en heeft er een zwaar auto-ongeluk.

In 1949 wordt het Argentijns seizoen geopend met de « Gran Premio » van de stad Buenos Aires die telt voor de grote prijs « President Peron ». Al de grote vedetten zijn daar en tussen hen een nieuwe ster : Alberto Ascari. Fangio heeft pech en moet opgeven. Wimille komt tegen een boom terecht en wordt op slag gedood. Enkele dagen later echter weet Fangio de grote prijs van Mar del Plata weg te kapen en hier komt dan meteen de grote wending in zijn carrière : van nu af boekt hij de ene overwinning na de andere. Zijn naam is op ieders lippen.

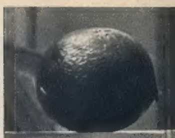
Om deel te nemen aan een belangrijke koers op de piste van Monza, krijgt Fangio van een Argentijnse automobielclub een Ferrari van 12 cyl. en met een cylinderinhoud van 2 l. Ascari, Villoresi en Bonetto hebben dezelfde. De piste-omtrek bedraagt 6,3 km en al de assen van de Italiaanse automobiel-wereld zijn present. Er is ook Hans Stuck met een zonderlinge wagen gebouwd door ingenieur von Falkenhausen met een B.M.W.-motor. De Duitser leidt de koers, maar is na een tijd gedwongen de strijd te staken. De Italianen bundelen hun krachten om Fangio schaakmat te zetten, maar dat gelukt hen niet en de uitslag is : Fangio, Bonetto, Ascari.

Nu werd Fangio voor de vijfde keer wereldkampioen. Hij is beslist de beste racer ter wereld. De vrienden van Fangio dringen er op aan de strijd te staken en een welverdiende rust te nemen. Het is niet zeker dat Fangio dat wil doen !

SPORT EN SPEL DOOR DE EEUWEN HEEN

Reeds de Grieken schonken hun kampioenen een fraaie schaal. Deze hier werd gegeven aan een Grieks loper in het jaar 530 voor Christus.

Links zie je de voorvader van de voetbal en rugbybal. Deze bal werd gebruikt voor een eigenaardig en zeer oud Bretoens balspel.

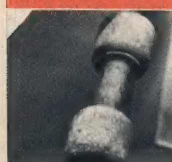
B ROOD EN SPELEN ». De Romeinen kenden reeds het groot belang van deze twee dingen. De spelen zijn echter nog ouder dan het glorietijdperk van de Romeinen en onze verste voorvaders hebben reeds een of ander spel uitgevonden, waarmee ze zich tussen twee jachtpartijen in amuseerden. De jacht immers was toen geen spel; ze was noodzakelijk om in het leven te blijven. In Frankrijk werd onlangs een tentoonstelling ingericht, waar men een hele reeks ballen, schijven, raketten, kegels en nog veel ander materieel kon bewonderen, waarmee onze voorvaders hun spieren ontwikkelden of zich op aangename wijze vermaakten. De sport stond toen weliswaar nog in haar kinderschoenen en de rekords werden niet opgedreven zoals dit nu het geval is. Wij weten echter, dat de Grieken reeds hun Olympische Spelen hadden en er daar verwoed werd gestreden om de eerste prijs en daarmee ook de prachtige schaal te krijgen. De sporten die in de gunst van het publiek staan, zijn niet in alle landen dezelfde. Bij ons houdt men van voetballen en wielrennen, maar in Spanje bv. staat het stierengevecht op de ereplaats. Amerika is dol op rugby en base-ball, de Skandinaven houden van ski en de Friezen van zeilen en schaatsen.

Ballen en raketten van een balspel. Voorloper v.d. tennis?

Schijfwerpen in de Ardennen beoefend in de XVIIIe eeuw.

En deze houten halter werd gebruikt als bal in een kegelspel.

Dit is een ganzenspel, dat te Orleans uitgegeven werd in de XVIIIe eeuw. De kleine Romeinen verstonden reeds de kunst een doolhof te tekenen en de oorsprong van een doolhof moet men waarschijnlijk in de mytologie gaan zoeken. Uit de doolhof ontstond het ganzenspel, dat nog in de gunst staat van de jeugd.

Deze boog is zeer oud. Zoals je weet zijn er in ons land nog boogschuttersgilden, die ieder jaar hun koning en hun keizer kiezen. Onnodig te zeggen dat het de beste schutter is die de titel krijgt.

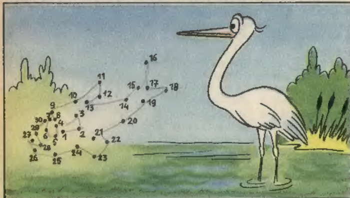

Het kegelspel ken je. Het wordt overal beoefend, maar niet overal hebben de kegels en de ballen hetzelfde uitzicht.

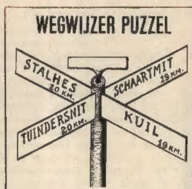
SPEEL MET ONS MEE!

DEZE VOGEL ZOEKT ZIJN PROOI

Ken je deze vogel? Zo ja, dan weet je ook wat hij zoekt. Om zekerheid te hebben moet je de cijfers van 1 tot 30 verbinden.

WEGWIJZER PUZZEL

DE schilder die deze wegwijzer in een nieuw kleedje heeft gestoken is een vreemdeling en daarenboven erg verstrooid.

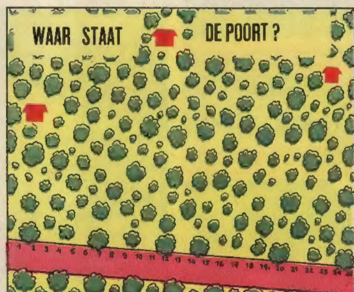
Wie helpt hem de naam te vinden van de Vlaamse gemeente waar deze wegwijzer dient geplaatst en verder de juiste schrijfwijze van de namen van de vier gemeenten op de wegwijzer?

Je hebt de zekerheid dat de km juist zijn en dat al de letters van de echte gemeentenamen voorkomen in de misvormde namen.

	1	2	3	4	5	6	7
1	F	O	R	M	O	S	A
2	L	■	E	I	K	■	A
3	O	L	M	■	E	E	R
4	R	E	■	⊠	■	R	D
5	I	E	R	■	A	A	T
6	D	■	O	E	R	■	O
7	A	D	E	L	A	A	R

OPLOSSING VAN HET KRUISWOORD VAN VORIGE WEEK

WAAR STAAT DE POORT ?

EEN eigenaar wil in de lange muur van zijn park een poort aanbrengen, vanwaar drie rechte lanen naar ieder huis zouden getrokken worden. De eigenaar houdt van bomen en wil niet dat er één boom wordt omgehakt. Waar zal hij de poort plaatsen? En hoe trekt hij drie rechte dreven naar ieder huis?

AAN WIE HOORT DEZE WAGEN ?

ONZe tekenaar stelt je hier zeven verschillende wagentypes voor. Ze zijn niet allen voor hetzelfde doel bestemd en ze zijn ook niet allemaal van hetzelfde jaar. Dat zie je trouwens wel. Plaats iedere chauffeur bij zijn wagen. Je zult zien, het is prettig en lang niet moeilijk!

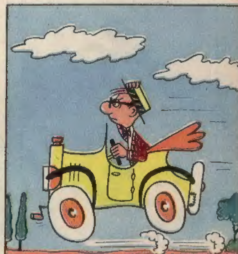
Oscar
LEIDT HET ONDERZOEK
door RoL

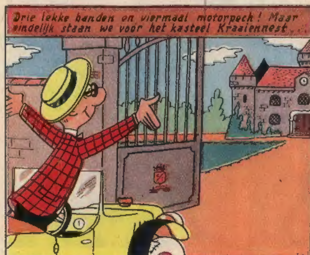

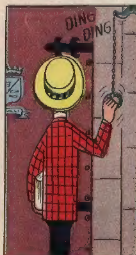

Ha, dat ziet er een lieve dikkerd uit !

He , wacht even : " De hond is de beste helper van de speurder."
HANDBOEK VAN DE

Zoek , Toetoe ! Zoek Lord Sitton !
?

Hij heeft een spoor gevonden !

Hé, niet zo vlug !

!
Snif! Snif!

Arme Lord Sitton ! Hij werd voorzeker vermoord !

Het zou beter gaan indien ik een spade had !

EEN DIK BEEN !

Wel , dat lui beest ! Men moet voor hem de benen zoeken .

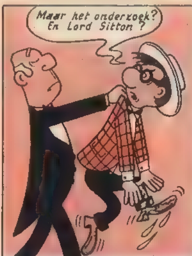

Ik zou het kasteel moeten binnen dringen langs de vensters van de achtergevel .

Vooruit ! Hoepel op !
!

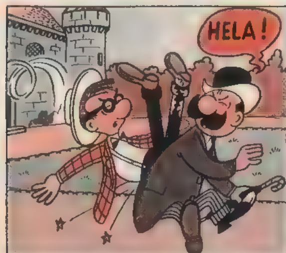

Wat een vervelende hond !

Ik heb het gevoel mijn voet op een verkeerde plaats te hebben gezet !
!

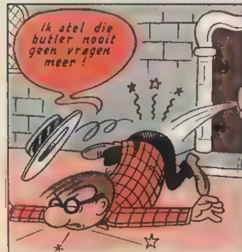

Einde

Volgende week : DAAR KOMT ALFONS

BADEN POWELL

ENGELAND in 1896.. Na heel wat avonturen in verschillende landen te hebben beleefd, leidt Baden-Powell een strafexpeditie tegen koning Prempeh. Hij drong door tot in de hoofdstad Kumasi en ontdekte daar de bewijzen van de wreedheid van Prempeh. Deze laatste wordt verbannen. B.-P. keert dan naar Engeland terug...

Tekst van [illegible]
Tekeningen van Norman

DE GRENS

EEN VERHAAL VAN JEAN PEYRAT

★★★

GEILLUSTREERD DOOR D. ATTANASIO

HET was zes uur. De trein reed snel en de hitte in de kompartimenten was nog even ondraaglijk als op het middaguur. Georges bekeek zijn reisgezellen. Vier onder hen schenen niet tegen de hitte bestand, terwijl een kleine man waardig en korrekt gekleed zichtbaar bang was voor de tocht, zelfs voor een hele tocht. Iedere keer er een reiziger naar de gang liep, sloot hij zorgvuldig de deur. Hij had zijn vest aangehouden en zijn hoed lag naast hem, vlak bij de hand. Niemand zou er zich hebben over verbaasd indien de kleine heer die hoed plotseling op het hoofd had gezet. De man die recht tegenover hem zat, was groot, dik en kaal. Hij had vest en das uitgespeeld en zelfs zijn hemd, dat vochtig was van het zweet, los geknoopt. Hij wreef voortdurend zijn voorhoofd en zijn nek schoon, maar dat baatte niet. Hij smolt letterlijk. Nu en dan mompelde hij iets, maar meer voor zichzelf dan voor zijn medereizigers. Het ging vanzelfsprekend over de hitte. Dadelijk na het vertrek van de trein had de dikke man getracht een gesprek aan te knopen met zijn buren.

— Wat een vreselijke hitte! Geen mens raakt nog wijs uit het weer! De atoombom heeft daar schuld aan.

Iedereen bekeek de man, maar het was veel te heet om een diskussie over meteorologie te beginnen. Niemand antwoordde. Was de dikke man daarom boos? Misschien wel, want sedertdien sprak hij nog alleen in zichzelf.

De twee hoeken bij het venster waren ingenomen door een man en een vrouw. Hij was zongebruind en groot van gestalte. Hij bekeek niemand. Zij las aandachtig een modeblad. Georges had nochtans de indruk dat die twee elkaar kenden, alhoewel ze niet met elkaar praatten. Niets scheen hen bijzonder te interesseren, behalve dan hetgeen er in de gang gebeurde. De trein vertraagde zijn vaart.

— Bergen? vroeg de oude, waardige heer en boog zich een beetje in de richting van de dikke reisgenoot.

— Ja, Bergen, antwoordde deze droogweg.

Een paar schokken en de trein stopte. De dikke man kwam moeizaam overeind, trok zijn vest aan en liep de gang in. Hij keek door het venster en het was duidelijk dat hij hoopte iets drinkbaars te vinden. Hij stapte af, deed enkele stappen op de kaai en kwam dan met een wanhopige uitdrukking op het gelaat terug binnen. Zonder een woord te zeggen, zette hij zich weer neer. Ook Georges liep de gang in. De kleine oude heer met zijn vest en de hoed op het hoofd volgde hem.

— Zeg geen woord tot wij in Parijs aangekomen zijn. Geen woord wat er ook moge gebeuren! fluisterde hij. Hoest indien u mij begrepen hebt.

Georges hoestte. De oude heer kon dit alleen tot hem gezegd hebben, want er was niemand anders zo dichtbij. Wat de oude heer zei, verbaasde Georges echter heel erg. De oude man wijlde nog enkele momenten aan het venster en keerde dan naar het kompartiment terug. Georges liep op zijn beurt naar zijn plaats.

De trein vertrok. De dikke man wreef het zweet van zijn voorhoofd en vergat waarachtig zijn vest opnieuw uit te trekken. De kleine heer had zijn hoed weer naast zich op de bank gelegd. De zongebruinde man zat nog steeds bij het venster en staarde onverschillig voor zich uit. De dame was verdiept in het modeblad.

— Wij zijn nu dichtbij de grens, geloof ik, zei de oude heer met zachte stem tot Georges.

— Ja, mijnheer, wij zijn dichtbij de grens, antwoordde deze laatste beleefd.

Zonder daartoe te zijn uitgenodigd, mengde de dikke man zich in de konversatie.

— Naar het schijnt doorzoeken «ze» sedert gisteren de treinen die naar Frankrijk rijden. De trein stopt aan de grens, de douanen komen binnen en tasten alles af. Daardoor zullen wij hier nog wat langer blijven staan... Vreselijk, zo'n hitte! Het weer is totaal in de war en het is de schuld van de atoombom!

Georges en de kleine heer glimlachten. De dame in de hoek keek op. De man met het gebruinde gezicht bewoog niet maar wisselde een vluchtige blik met de dame...

— Ze zoeken waarschijnlijk smokkelaars! zei de kleine heer met dezelfde zachte stem.

De dikke man grinnikte.

— Smokkelaars reizen niet in tweede klas. Die nemen zelfs niet eens de trein!

De zongebrande man in de hoek bij het venster nam een pakje sigaretten uit zijn vestzak. Hij trok een sigaret uit het pakje, ontstak ze rustig, opende het venster, gooide de lucifer weg en stak het pakje in...

Georges schrok. Hij had gezien dat de man het pakje in de zak van het vest van de dikkerd stak. Deze laatste vaagde alweer met zijn zakdoek over voorhoofd en hals en had helemaal niets gemerkt. Georges herinnerde zich toen het bevel dat de kleine heer enkele minuten tevoren gegeven had. Hij bekeek de heer en deze bekeek hem. Het was duidelijk dat hij het gebaar van de gebruinde heer goed gezien had. Deze laatste keek nu door het venster en de jonge vrouw zat met de neus in het modejournaal.

— Gelieve naar uw plaats terug te keren, a.u.b.!

Dat was de stem van de douanier, die aan een reiziger in de gang vroeg naar zijn plaats te gaan. Achter de douanier doken nog andere uniformen op. Zij kwamen in het kompartiment van Georges en zeiden:

— Wees zo goed even op te staan!

De reizigers kwamen overeind en de beambten tastten iedere reiziger zorgvuldig af. De jonge vrouw gaf ook haar geopende handtas. Niets. De zongebruinde man had niets in zijn zakken dan een zakdoek, enkele sleutels en wat pasmunt. Dan kwam

— Zeg geen woord tot we in Parijs aangekomen zijn. Geen woord, wat er ook moge gebeuren.

DE GRENS

de beurt aan de dikke man. De douanier vond het pakje sigaretten, opende het en gaf een teken aan zijn gezellen.

— Dat pakje sigaretten is niet van mij ! riep de dikke reiziger.

— Geen praatjes ! Kom mee !

De dikke man werd krachtdadig bij de arm gegrepen en was verplicht de douaniers te volgen. Ze liepen de kade af en verdwenen in het station. Dit alles had zich heel snel afgespeeld.

— Heb je nou ooit ! zuchtte de kleine heer. Men kan de dag van vandaag geen mens meer betrouwen ! Die dikke man zag er zo rustig en zo goedhartig uit. En zeggen dat het een van die kerels is die voor niets terugdeinzen... Neen, waarachtig, ik begrijp het niet !

En het was inderdaad net alsof de kleine heer er niets van begreep. Hij keek hoogst verbaasd en staarde Georges aan. Georges begreep er geen snars van. Bijna had hij iets willen roepen, maar dan dacht hij weer aan het bevel van de oude heer in de gang en kneep de lippen op elkaar.

Het was nu stil in het kompartiment. De oude, waardige heer had de deur van de gang gesloten. De trein reed snel. De avond viel.

★

HET was haast nacht toen ze Parijs naderden. De oude heer die tot dan toe met gesloten ogen in de hoek had gezeten richtte zich plotseling op. De jonge dame sloot haar modejournaal en de zongebruinde man staarde nog steeds door het venster. Georges had getracht een poosje [illegible] slapen maar dat was hem niet gelukt. De trein vertraagde. Iedereen nam zijn reisgoed uit het net.

— De trein is stipt op tijd ! zei de kleine man. Dat is goed.

Hij liet de man en de jonge vrouw eerst uitstappen, volgde dan rustig en doodbedaard. Georges stapte als laatste uit het kompartiment.

— Volg mij ! Hoest als [illegible] het begrepen hebt ! hoorde hij de oude heer fluisteren.

Georges hoestte. Maar, wie was de onbekende, die hem deze bevelen gaf ? Iets zei hem dat de oude heer hem geen kwaad wilde, integendeel. Maar wat wilde hij dan eigenlijk wél ?

De man en de vrouw, die in de hoek bij het venster hadden gezeten, wandelden naar de uitgang. De kleine heer volgde hen op de hielen. De uitgang was nog op ongeveer honderd meter. Op twintig meter van de bediende gekomen, die de reiskaartjes aannam, liep de kleine heer met vlugge passen voorbij de man en de vrouw, zette zijn hoed op, liep nog een eind rustig door en zonder om te kijken, sloeg hij links af, stapte gedurende enkele sekonden heel traag verder en bleef ten slotte achter een zuil staan. Georges volgde hem.

— Bravo ! zei de kleine heer. U hebt zich uitstekend gedragen. Dank u omdat [illegible] niets hebt gezegd. Toen ik merkte dat u gezien had dat de man bij het venster zich van zak had vergist, sloeg mij de schrik om het hart... Maar inderdaad, ik heb mij niet eens voorgesteld : inspekteur Jussieu. De man en de vrouw waren gevaarlijke smokkelaars. Het pakje sigaretten, dat de man in de zak van zijn gebuur stopte, bevatte diamanten. Wij hadden hen op staande voet kunnen aanhouden, maar wij trachten heel de bende in het net te vangen en dat komt nog deze avond voor elkaar !

— Hoezo ?

— Ik stak hen daareven voorbij en zette mijn hoed op. Dat was het overeengekomen sein. Twee van mijn medewerkers volgen hen nu stap voor stap. Ik had reeds [illegible] Bergen mijn hoed opgezet en dat was het signaal dat mijn kompartiment aan de grens moest doorzocht worden. Deze uitleg was ik u wel verschuldigd. U hebt gedaan alsof u niets zag en dat was goed. Ik weet dat zulks niet makkelijk is. Geef mij uw naam en adres, want ik houd er aan een getuige te hebben. Die smokkelaars zijn zeer sluw !

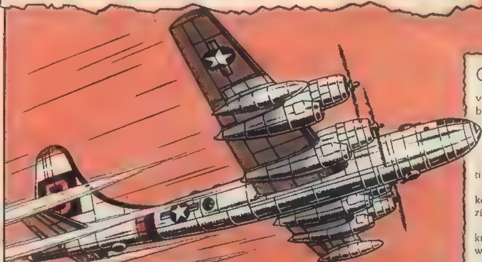
— Ja, mijnheer, ik geef u graag mijn naam en adres, maar wat gebeurt er met de dikke reiziger die men aan de grens heeft aangehouden ?

Toen lachte de oude, waardige heer en antwoordde :

— Maak [illegible] daarover geen zorgen. Dat was mijn kollega !

DE SLAVEN VAN DE TIJD

BOMB AWAY

OP een hoogte van 10.000 meter cirkelt een eenzame B-50 en trekt zilveren condensatiestrepen aan de azuurblauwe hemel.

Het is « H min één minuut ».

Binnen achttien sekonden zal de atoombom het ruim van de B-50 verlaten en neerstorten in de woestijn van Nevada...

De specialisten en de technici die gekomen zijn om de atoomontploffing te zien zetten hun zwarte bril op.

« H min 42 » de piloot drukt op de knop, het ruim valt open en de bom wordt afgegooid.

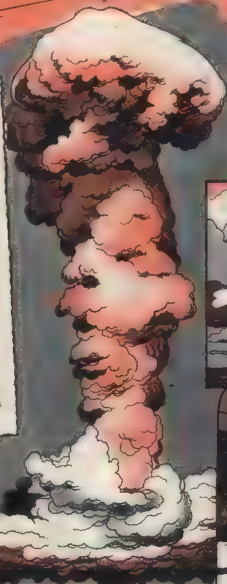
« BOMB AWAY ! » Bom weg !

...5... 4... 3... 2... 1... Nul !

EEN vreselijke hitte verschroeit de woestijn. In het centrum van de « zone des doods » heerst een temperatuur van vele miljoenen graden.

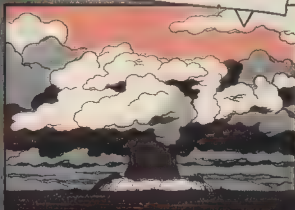
Drie sekonden na de ontploffing kunnen de getuigen hun zwarte bril afnemen en het spektakel, van op grote afstand, met het blote hoog aanschouwen, terwijl de vreselijke knal hun trommelvliezen pijnigt.

Een hoge zuil stijgt op en daarin mengen zich alle kleuren van de regenboog, onmiddellijk gevolgd door een stofwolk die van uit de verglaasde grond schijnt te komen. Vijf minuten zijn verlopen, de atoomwolk geladen met radioaktiviteit bereikt een hoogte van 11.000 meter, om daar met zijn natuurlijke broers en zusters een lange reis te beginnen...

HEBBEN deze atoomexperimenten een invloed op de weersgesteldheid ? De meningen zijn verdeeld. Sommige atoomspecialisten zijn van oordeel dat een atoomontploffing diep in zee de vernietiging van de wereld met zich zou kunnen brengen, anderen zeggen dat de atoomontploffingen tornado's, orkanen, stormvloeden, enz., verwekken.

Dit jaar kregen we meer dan ons deel aan regen, windvlagen en slecht weer, maar het is niet bewezen dat de atoomontploffingen hiervan de oorzaak zijn.

DE zon verandert de vochtigheid van de aarde in stoom. De stoom stijgt op naar de koude zones van de atmosfeer, condenseert en zo ontstaan de wolken. De warmte die de zon iedere dag verbruikt is gelijk aan de hitte van vele, vele atoombommen. Het is dus niet zó zeker dat een atoom- of waterstofbom invloed heeft op het weer. Tornado's zijn er wel altijd geweest. In de Verenigde Staten werden er in vijftig jaar tijd niet minder dan vijf duizend geteld.

(Wordt voortgezet.)

De erfenis

Harald en zijn vrienden zijn op hun hoede

van Sigurd

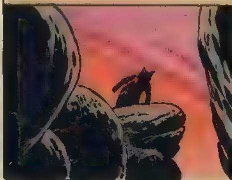
Tekst en tekeningen van F. FUNCKEN

... er werd een nieuwe aanslag gepleegd...

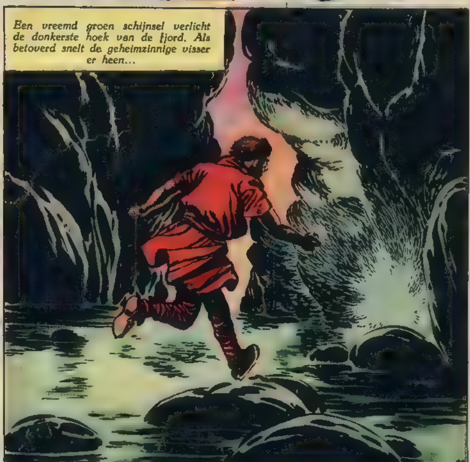

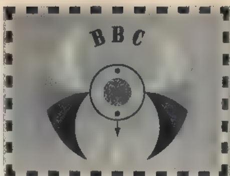

(Wordt voortgezet.)

DE ENGELSE T.V. IS EN BLIJFT VOORLOPIG DE DE GROOTSTE VAN EUROPA

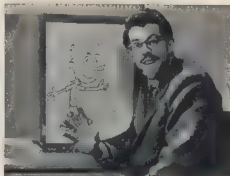

ER is in de wereld maar één enkel land waar de T.V. een groter uitbreiding heeft genomen dan in Engeland, en dat is Amerika. Maar in Amerika zijn de toestanden op alle gebied helemaal anders dan in Europa. In ons werelddeel [redacted] en blijft de britse T.V. waarlijk de eerste en de grootste, en dit spijt de enorme vooruitgang in verschillende landen, vooral in West Duitsland, waar het aantal toestellen dit jaar nog het miljoen zal overschrijden. Maar eer Duitsland Engeland zal ingehaald hebben, zullen er nog enkele jaren voorbijgaan, want in Engeland telt men thans bijna zeven miljoen kijkkasten! De Engelsen hebben eveneens de grootste commerciële T.V. van Europa. De B.B.C. alleen, heeft tot vijftig uren zendtijd per week! Deze wordt door achttien verschillende zenders en relais over heel het land uitgestraald. Daar dient men dan nog bijna evenveel commerciële zenders en relais bij te rekenen. Verleden jaar alleen bracht de B.B.C. honderd twintig T.V.-spelen, wat dus een gemiddelde van twee toneelstukken maakt per week. Er werden niet minder dan tweehonderd T.V.-films gedraaid in één jaar tijd (Daaronder komt het prachtige leven van « Jezus van Nazareth » voor, dat in Palestina werd opgenomen, en waarover we het in ons Paasnummer hebben gehad).

In Engeland zijn de kinderen ook extra begunstigd door de T.V. Niet alleen kunnen ze kiezen tussen de jeugdprogramma's van de B.B.C. en de vrije televisie, maar de B.B.C. alleen geeft vijf uitzendingen van elk een kwartier per week voor de kinderen onder de vijf jaar. De groep van vijf tot tien jaar krijgt acht uren per week en die boven de tien : zeven uren! Dat maakt een totaal van bijna zeventien uren voor de jeugd! Tot de voornaamste bestanddelen van deze programma's dienen gerekend : de knutsellessen, de spelen, de documentaires, speciaal voor de jeugd vervaardigd, het T.V.-poppenteater, het reizend T.V.-jeugdteater, dat in alle steden en dorpen over heel Engeland gaat spelen en waarvan de opvoeringen rechtstreeks worden gerelayeerd. Nu de herfst is aangebroken, komen er nog drie uren schoolprogramma bij.

Met de proefnemingen op het gebied van de kleurentelevisie staat men ook reeds ver in Groot Brittannië. Er worden geregeld kleurenprogramma's uitgezonden van uit de daartoe ingerichte studio in Alexandra Palace te Londen. Er zijn reeds T.V.-kijkers aan de franse noordzeekust geweest die uitzendingen in wit-zwart op hun scherm hebben gekregen. Jongens en meisjes die tijdens de vakantie in de gelegenheid waren even het Kanaal over te steken, hebben er zich kunnen van vergewissen dat in Engeland de televisie een buitengewoon sukses kent en de radio helemaal van de eerste plaats werd verdrongen.

Johan DE BRABANDER.

Net zoals bij de Vlaamse T.V. hebben de Engelse tekenaars ook veel sukses op het scherm.

De poppenspelers staan er ook in hoog aanzien. Hier ziet men de leading lady van de B.B.C. een poppenspeler gelukwensen.

Met dit reizend T.V.-teater trekt een groep toneelspelers het land door. Overal waar ze verschijnen worden ze hartelijk onthaald.

De technische jeugdprogramma's behoren tot de meest interessante en best verzorgde uitzendingen.

Het GOUD van SNAKE RIVER

Harrisson trekt zich terug van de oever van Snake River, maar uit een bedreiging aan het adres van Buffalo Bill...

De Geheimzinnige mijnheer Martino

HET incident was gesloten. Dank zij hun vlug en energiek optreden, hadden Buffalo Bill en Hickok kunnen verhinderen, dat er in deze streek van de Ver. Staten, opnieuw een oorlog tussen Blanken en Indianen zou losbarsten. Maar er bleef Harrisson. Cody maakte zich geen illusies. Hij wist dat Harrisson er de man niet naar was zich gewonnen te geven. Hij zou wraak nemen, dat stond buiten kijf. Enkele dagen later ■ Twin Falls, terwijl Cody verslag uitbracht aan Tommy Gordon, die langzaam van zijn kwetsuur herstelde, wandelde Bill Hickok om de tijd te doden door de bijgebouwen van het hotel en ontdekte daar een reusachtige, hermetisch gesloten koffer...

BILL trachtte die koffer op te lichten, maar dat gelukte hem niet. Hij was te zwaar. Die koffer intrigeerde Hickok en hij vroeg aan de hotelier van wie hij was. « Ho, die koffer... Die hoort toen aan Mr. Martino, de kleine heer met een rond en lachend gezicht, die met dezelfde diligence meekwam als Mr. Gordon. Hij ■ handelsreiziger in ijzerwaren en neemt zijn waar overal met zich mee. »

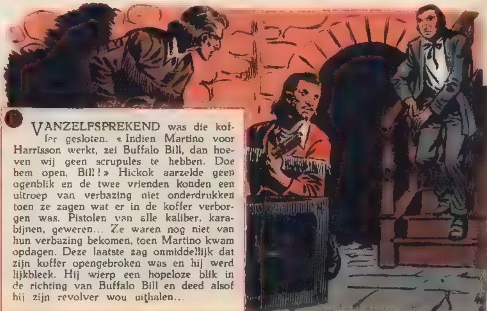
HICKOK schudde sceptisch het hoofd. Die ijzerwaren leken erg zwaar... « En waar is die gentleman ? vroeg hij. Ik zou hem graag spreken. » — « Ik geloof dat hij een paardrit maakt nabij de cañon. » Hickok had een eigenaardig voorgevoel. Hij zadelde zijn paard en verliet de stad. Hij had nog geen drie mijlen afgelegd toen hij in de nabijheid van de cañon twee paarden ontdekte, die het mager groen afgraasden en op hun ruiters wachtten...

ONZE vriend sprong van zijn paard, maakte het aan een boomstam vast en volgde geruisloos de sporen die diep in de zandachtige bodem gedrukt stonden. Enkele ogenblikken later ontdekte hij Martino in druk gesprek gewikkeld met een ongure kerel. Martino scheen woedend. Hij zei dat de twist van de « chef » en Buffalo Bill hem geen haar kon schelen en hij eiste dat men zijn « waar » binnen de kortst mogelijke tijd zou aannemen. Op dit ogenblik trapte Bill Hickok op een dorre tak die kraakte. Het gesprek van de twee mannen verstomde...

DE luitenant van Cody liep naar zijn paard en galoppeerde zo vlug zijn paard lopen kon naar Twin Falls terug. Hij wist genoeg. Toen hij weer in het hotel aankwam, bracht hij Buffalo Bill op de hoogte. « Je hebt gelijk, zei Buffalo Bill, dat zaakje ■ zeer verdacht. Wij moeten die koffer eens van nabij onderzoeken. »

VANZELFSPREKEND was die koffer gesloten. « Indien Martino voor Harrisson werkt, zei Buffalo Bill, dan hoeven wij geen scrupules te hebben. Doe hem open, Bill ! » Hickok aarzelde geen ogenblik en de twee vrienden konden een uitroep van verbazing niet onderdrukken toen ze zagen wat er in de koffer verborgen was. Pistolen van alle kaliber, karabijnen, geweren... Ze waren nog niet van hun verbazing bekomen, toen Martino kwam opdagen. Deze laatste zag onmiddellijk dat zijn koffer opengebroken was en hij werd lijkbleek. Hij wierp een hopeloze blik in de richting van Buffalo Bill en deed alsof hij zijn revolver wou uithalen...

(Wordt voortgezet.)

EUGÈNE DELACROIX

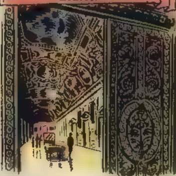
PALADIJN VAN HET PALET

door F. Cheneval.

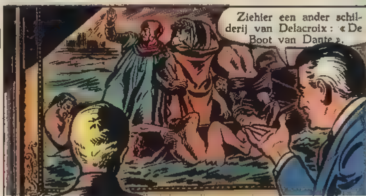

...die broer, Charles Delacroix, was een generaal van Napoleon geweest, en hij had zijn kommando moeten opgeven na de val van de keizer. Op zekere dag in het jaar 1816...

Het is schandalig! Ze hebben alles wegge-haa[redacted] uit het Louvre wat aan de keizer kon herinneren.
« De keizer »? U bedoelt zeker signor Buonaparte, mijnheer?

Ik heb het over Napoleon I, keizer van Frankrijk! Ik heb de eer gehad onder zijn bevel te vechten!
Die is nooit meer dan een operettekeizer geweest. Onze echte koning was Lodewijk XVIII, die ik in Engeland heb gediend.

Zo, u was een van die edelen die Frankrijk in de steek lieten toen de Franse vlag over heel Europa wapperde!
De echte vlag van Frankrijk is het leliebanier onder dewelke mijn voorouders gestreden hebben in de kruistochten.

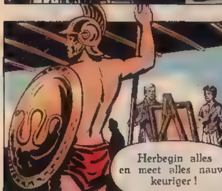

Dan [redacted] het reeds lang geleden dat men in uw familie nog gestreden heeft! Ik heb het vechten niet verleerd, en ik zou het u bewijz[redacted] indien u wat jonger was.
Charles!
Schurk!
Markies!

Kom, Charles, ik zou je over de toekomst willen spreken. Mensen zoals wij kunnen geen carrière meer maken in het leger, noch [redacted] de administratie. Alle plaatsen zijn voorbehouden aan de koningsgezinden.

Charles, ik zou de middelbare school willen verlaten en naar de academie gaan, want ik wil schilder worden!
Dat schijnt me wel een onverwachte roeping [redacted] zijn. Je hebt wel altijd graag getekend, maar zonder er aan te denken er je beroep van te maken?

Hier heb ik mijn roeping ontdekt, enkele weken geleden voor die kleurensymfonieën van Rubens.

Enkele jaren later...
En hoe gaat het met u, Delacroix?
Ik weet niet wat ik vandaag heb, mijnheer Guerin, maar ik kan moeilijk een duidelijke omlijning vinden.

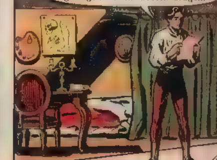

Herbegin alles en meet alles nauwkeuriger!

Mag ik nog niet schilderen, meester? Ik heb reeds ondervonden dat ik de vormen beter in kleuren dan in lijnen kan weergeven.
Nooit! De zuiverheid van lijn is de voornaamste eigenschap van een schilder. Wat goed getekend is, [redacted] ook goed geschilderd.

Moeten we dan alles opofferen aan het lijnenspel? De natuur omlijnt toch niet alles met een zwarte ijzerdraad! Ze toont de dingen gedeeltelijk in het volle licht, gedeeltelijk in schaduwschakeringen...

...En voor alles toont ze ons *kleuren*! Wanneer we de beeldhouwwerken uit de Oudheid te veel bewonderen, vergeten we de kleuren van het palet. Men maakt thans alleen nog slechtgekleurde halfverheven beeldhouwwerken. Men schildert niet meer in de volle zin van het woord, zoals Fragonard het nog niet zolang geleden deed.
Maar, mijnheer Delacroix, wie is er hier leraar?

Excuseer, meester. Ik uitte alleen maar enkele ideeën...
Ideeën! Jongeren denken steeds dat de wereld op hen heeft gewacht om enkele ideeën te hebben.

Slecht nieuws! Mijn broer heeft tegenslag in zaken en de gevolgen zal ik moeten dragen.
②

Terwijl hij zijn studies voortzet, vult Delacroix zijn inkomsten aan met het ereloon dat hij krijgt voor dagbladkarikaturen.
IMPRIMERIE DU JOURNAL LE

Zou u zo vriendelijk willen zijn even langs mijn appartement te komen, mijnheer Guerin ? Ik zou u het doek willen tonen dat ik schilder voor het volgend salon.

Wat een zonderling onderwerp ! Waarom zoiets gekozen, wanneer er zoveel goede Griekse en en Romeinse onderwerpen zijn ? Ik kan ook je « hard licht » niet waarderen.

In één woord : naar mijn mening zou je nog wat moeten wachten vooraleer aan een salon deel te nemen.
Het spijt me mijnheer, maar ik moet nu tentoonstellen. Ik heb niet de middelen nog jaren te wachten...

En de mening van zijn leraar ten spijt, exposeert Delacroix zijn « boot van Dante ». Alhoewel het publiek verwondert is, wordt het doek toch gunstig onthaald. Men schreef toen 1822. De Staat kocht het doek, en daarmee was Delacroix voorlopig gered.

Twintig duizend Grieken werden door de Turken vermoord te Scio. Hun vrouwen en kinderen als slaven meegevoerd !

Als ■ zich dergelijke dingen voordoen, kan men zich toch afvragen waarom de schilders brave mytologische onderwerpen blijven schilderen ? Ik wil de onverschilligheid van het publiek wakker schudden, en de aandacht vestigen op de ellende van het Grieks volk. De wereldopinie zal de gevangenen misschien kunnen redden ?

Mijn slachting van Scio vordert niet. Alles is te dof.
Het is niet zo kwaad.

Neen, Charles, ik heb het Oosters licht niet goed weergegeven. Ik zal enkele landschappen moeten schilderen om mijn ogen beter te openen. Men heeft ongelijk zich steeds in een atelier op te sluiten.
Je gaat toch niet als een landloper met je doos verf de baan op trekken ?

Dit openluchtwerk leert me veel dingen waarvan ik geen vermoeden had. Gedaan met al die bruine tinten van de school. Men moet het gras zo groen durven schilderen als het in werkelijkheid is.

En nu ga ik mijn slachting van Scio herzien.

En weldra wordt het jaarlijks salon geopend.
Kijk, dat is een mooie mitologische scène, grootmoe ! Het is « Oedipus en de Sfinx » van Ingres.
Laat ons ginder eens kijken. Men schijnt er zich te vermaken.

Wat een idee : een onderwerp te zoeken in de krant ! En wat al harde kleuren ! Dat is geen ernstig schilderwerk !

Mijnheer heeft gelijk ! Zoiets zou ik niet in mijn huis willen ! Zoveel doden en gekwetsten !...
Hihihi !
De slachting van Scio bevindt zich in het Louvre.
De burgers zijn het niet eens, maar de jeugd en de intellektuelen dwepen met het doek van Delacroix.

Laat ze lachen, mijnheer Delacroix, het zal uw roem worden de natuurlijkheid teruggebracht te hebben in de schilderkunst !
Dank u, mijnheer Hugo.
3

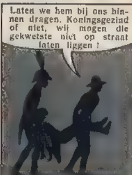

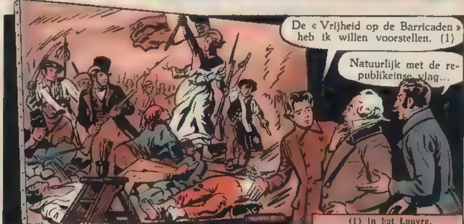

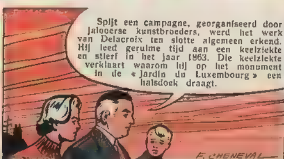

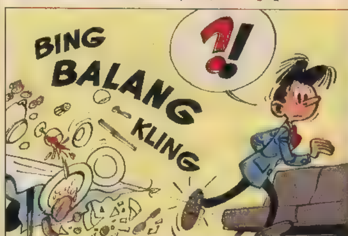
Einde

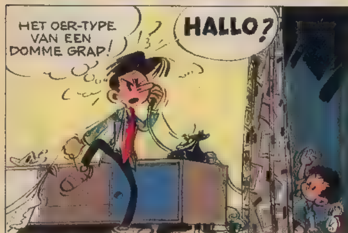
Volgende week : MIKIMOTO.

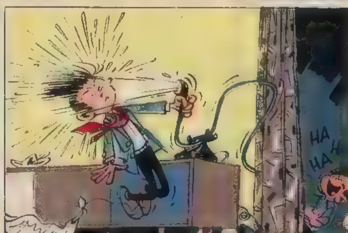
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

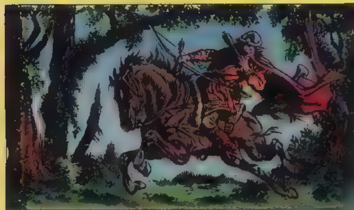
DE DIKKE VAZAL EN DE MAGERE KONING

TERWIJL Centraal-Europa verscheurd werd door de strijd tussen Welfen en Gibelijnen, was er ook in West-Europa een konflikt gerezen tussen Frankrijk en Engeland; het konflikt tussen de Capetingers en de Plantagenets. Wij weten reeds dat de eerste koningen van Frankrijk, de Capetingers, maar arme, magere koningen waren, zelfs als zij Lodewijk de Dikke heetten. Hun bezit was klein, kleiner dan dit van hun vazallen! De machtigste vazal was die van Normandië...

3. - DE PLANTAGENETS

DE ware erfgename van Hendrik was zijn dochter ex-keizerin Mathilde, maar voorlopig zette men een neef, Etienne de Blois, op de troon. Mathilde was voor de tweede maal gehuwd met de machtige graaf van Anjou, Geoffrey, bijgenaamd Plantagenet, omdat hij dikwijls een brembloemetje (genêt) droeg op zijn baret van rood...

1. - HET HUIS VAN NORMANDIE

SEDERT 1066, of sedert Willem de Veroveraar, was de hertog van Normandië tevens koning van Engeland. Als koning was hij meester over het Britse eiland, als hertog was hij vazal van de koning van Frankrijk. Willem werd opgevolgd door zijn tweede zoon, Willem II Rufus. Deze laatste was zeer krijgslustig en brutaal. Hij werd tijdens een jachtpartij op geheimzinnige wijze vermoord in 1100.

4. - HENDRIK II

fluweel. Uit dit huwelik ontsproot een zoon, de toekomstige Hendrik II, erfgenaam van Engeland, van Normandië en... van Anjou. In 1154 werd Hendrik II Plantagenet gekroond te Winchester. Hij was 21 jaar, groot, breed, ros, sterk en opvliegend. Hij was een groot vorst, hij veroverde Ierland, onderwierp Schotland en maakte de Schotse adel schatplichtig. Hij veroverde eveneens gans Wales.

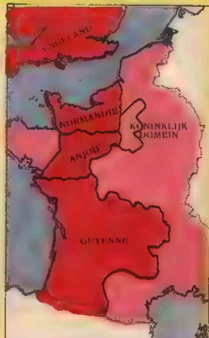

2. - HENDRIK BEAUCLERK

DE kronen van Engeland en Normandië kwamen toe aan Robert, broer van Willem Rufus, maar Robert was ten kruistocht getogen en toen nam zijn jongere broer Hendrik zijn plaats in. Hendrik was bekend om zijn grote ontwikkeling en werd daarom Beauclerk genoemd. Hij had een zoon, Adelin, die hem zou opvolgen, maar deze jonge man verdronk in 1120, toen hij samen met zijn vrienden een boottocht maakte. Hendrik had nog een dochter, Mathilde, echtgenote van keizer Hendrik V van Duitsland. Zij was vroeg weduwe. Hendrik Beauclerk stierf in 1135.

5. - ALIENOR

EN wat deed de magere koning van Frankrijk met de dikke vazal, die heerste over Engeland, Normandië en Anjou? Lodewijk VII luisterde naar Suger, die hem zei: « Ik ken een prinses, de rijke Alienor of Eleonora, hertogin van Guyenne, die heel het zuiden van Frankrijk bezit. Haar bezit is tien keren zo groot als het uwe. Huw met haar! ». Zo gezegd, zo gedaan. Maar het ging niet al te best tussen die twee. Eleonora verliet het sombere Louvre van Parijs en vond een tweede man: Hendrik II. Zij bracht hem heel Guyenne mee en aldus bezat de koning van Engeland twee derden van Frankrijk!

(Wordt voortgezet.)

Het monster van de WAMBUTIS

Onder leiding van Jim Lewis is de safari in de verboden vallei aangekomen. Jim hoopt hier de lau, een vreselijk monster, te kunnen gevangen nemen en Claire Duval koestert nog steeds de hoop haar man in deze geheimzinnige streek terug te vinden

Een roman van MICHEL PHILIPPE   Geillustreerd door REF

DE GEHEIMZINNIGE MOORDENAAR

ONZE vrienden kwamen op een smalle, open plek in het woud. In het centrum lag een enorme witte massa en met één oogopslag herkende Jim de monsterachtige silhouet van de lau. Het dier lag op de flank en bewoog niet meer. Grote vlekken gestold bloed, die wemelden van vliegen, waren op de sneeuwwitte vacht duidelijk zichtbaar. De lau was dood. Het was echter niet omwille van de dode lau dat de jager die kreet van verrassing had geslaakt... Jim had onmiddellijk de sporen van een hardnekkig gevecht gezien. De resten van een geweer, door een zware slag verbrijzeld, lagen te midden van een grote plas gestold bloed. Het gras was platgetrapt en overal lagen patroonhulzen afkomstig van een revolver van groot kaliber. En dan waren er de sporen van een met bloed bevlekte mensenhand die zeer duidelijk op de stam van een limba stonden. Zij waren het bewijs dat een zwaargebouwde man tegen deze boom had geleund om op krachten te komen. Het drama, dat zich in die smalle open plek, te midden van het woud had afgespeeld, kon men makkelijk wedersamenstellen. Razend van pijn en woede trachtte het gewond monster zijn nest te bereiken en stond plotseling voor een indringer. Alvorens deze laatste ook maar een gebaar had kunnen maken om zich te verdedigen, was hij reeds door het reusachtig dier overvallen. De lau had de man het geweer uit de handen gerukt en heel zeker waren de vreselijke klauwen van het monster daarbij diep in het vlees van de ongelukkige gedrongen. De bebloede klauwen van het monster bewezen trouwens dat deze veronderstelling juist was. Jim huiverde als hij er aan dacht. De onbekende had nochtans de dodelijke slag, die hem de schedel had moeten verbrijzelen, kunnen ontwijken. Hij was er zelfs in geslaagd zijn revolver te trekken en had zonder mikker zijn lader leeg geschoten in het reusachtig lichaam van het monster, gereed voor een tweede aanval. Deze tweede aanval had beslist niet plaats gevonden, het dier was met kogels doorzeefd op de flank neergestort en zijn vreselijke klauwen waren diep in de grond geboord. Dan had het zijn laatste ademtocht uitgeblazen... Volledig uitgeput en zwaar gewond, had de man dan met de hand tegen de limba geleund om steun te vinden. Het bloedig spoor was blijven staan.

Jim vertelde zijn vrienden in korte bewoordingen hoe, naar zijn mening, het drama zich had afgespeeld. Al naar gelang hij met zijn uiteenzetting vorderde, werd het gelaat van Claire witter.

— Die... die man... stotterde zij, maar zij had niet de moed haar zin te voltooien.

De jager aarzelde even en zei dan op stille toon :

— De vallei is geen drukke stadslaan. Het is onmogelijk dat er hier veel mensen wandelen. De man die per ongeluk de lau ontmoette, kan niemand anders zijn dan de schurk die ons door het vuur wilde ombrengen. Alles wijst er trouwens op dat wij hier met dezelfde persoon te doen hebben : de richting van waaruit hij kwam en het uur van de ontmoeting met de lau. Inderdaad, hij heeft een grote omweg moeten maken om zijn spoor uit te wissen en het is daarom dat hij slechts op de lau stootte lang nadat het monster door ons werd gewond en lang na de brand. Hij meende dat hij eens te meer ontsnapt was en vermoedde niet dat het uur van de straf voor hem geslagen had.

Claire weende maar antwoordde niet. Had ze werkelijk tot op dit ogenblik nog steeds getwijfeld ? Kon zij nog loochenen dat het haar man was die hier door de lau was aangevallen ? Wie anders dan Jacques Duval kon in deze vervloekte vallei ronddwalen ?...

Zonder een woord te spreken, lei Jim zijn hand zacht op de schouder van de jonge vrouw. Zij was ontroerd en wierp hem een dankbare blik toe. Howard liep intussen rond het reusachtig lijk. Zijn beroepsinstinkt had de bovenhand gekregen. Eindelijk was er daar stof voor een sensationele reportage. Toen hij Jim vergezelde om de lau op te sporen en nachten lang roerloos wachtte in de hoop dat onbekend dier te zien opdagen, had hij vanzelfsprekend een fotoapparaat bij zich. Het was het laatste dat hem bleef, het enige dat nog restte van heel de kollektie die hij had meegenomen. Aan zijn hals opgehangen was de Leica samen met enkele filmrollen uit de brand ontsnapt.

Howard scheen thans niets meer te horen, te zien of te voelen. Hij fotografeerde de lau van uit alle hoeken en in zijn verbeelding zag hij reeds het enorme sukses dat deze foto's zou beschoren zijn. Toen hij een eind achteruit liep om heel de open plek met in het midden het lijk van de lau te kieken, ontdekte hij plotseling iets dat zeer belangrijk was. Claire en Jim zagen hoe hij naar de grond toeboog en dan zijn armen boven het hoofd zwaaide om hen naderbij te roepen. Zij liepen op de fotograaf toe en begrepen onmiddellijk waarom hij zo opgewonden was... Het bloedig spoor liep nog voort en het was niet het bloedspoor van het gewond dier, maar dit van de man. Hij was te zwaar gewond geweest om zich nog te bekommeren om zijn spoor en had dit niet uitgewist. Hij had zijn wankele schreden gericht naar een klein pad tussen het hoge gras; hier en daar was er een druppel bloed gevallen.

— Wij zullen het volgen, zei Jim.

DE TOCHT VAN

GEWEEST ZIJN DAA

MET kloppend hart en een bang voorgevoel begaven ze zich op weg. Het spoor dat zij volgden, gaf een beeld van de tragische odyssee van de gewonde man. Ieder stap moest hem veel pijn hebben gekost en voortdurend was hij blijven staan en had zich vastgeklamd aan de struiken of de laaghangende takken. Op een gegeven ogenblik struikelde Jim over een stuk linnen. Het was het met bloed besmeurde hemd van

de gewonde. Een weinig verder vonden zij de tropenhoed, die was wellicht van zijn hoofd gerezen en hij had niet meer de kracht of de moed gehad hem op te rapen. Waarheen liep de stervende? Inderdaad, een man die zo zwaargewond was en zoveel bloed verloor, was stervend, daarover kon geen twijfel bestaan. Zijn kalvarieweg onder de brandende zon moet vreselijk geweest zijn. Jim begon medelijden met hem te krijgen.

— Kijk eens, riep de jager plotseling en wees met de vinger naar de grond. Het spoor liep naar de bron van de rivier, die nu niet meer ver kon af zijn. De stroming van het water was hier zeer snel, het kookte en bruiste en was ondiep. In het mulle zand van een klein strand zag men zeer duidelijk de sporen van laarzen staan.

— Thans is er geen enkele twijfel meer mogelijk, stelde Howard vast. Onze onzichtbare vijand is een blanke.

Jim haalde de schouders op. Wie van hen had daaraan nog kunnen twijfelen vooral nadat zij het gebroken geweer hadden gevonden en de patroonhulzen van de revolver. Zelfs Claire, die zich een tijdlang wanhopig had vastgeklampt aan alles wat de zware vermoedens, die op haar man wogen, kon wegnemen, aanvaardde reeds lang de tragische waarheid.

Te midden van een diepe stilte volgden zij opnieuw het spoor. Zij hoorden nu het gebruis van een waterval. Zij konden zien dat de gang voor de gewonde zwaarder en moeilijker werd en hij was voortgestrompeld. Hij was dikwijls gevallen, want in het zand vond men nu eens de afdruk van een uitgestrekt lichaam, dan weer het spoor van twee knieën die diep in het zand gedrukt waren. Het lawaai van het neerstortend water was oorverdovend geworden. De rotswanden waren hoog en steil, als wilden zij het steeds

GEWONDE MOET VRESELIJK

VAN GETUIGDEN DE SPOREN...

nauwer wordende dal versmachten. Onze vrienden worstelden zich doorheen een laatste muur van planten en een kreet van verbazing ontsnapte hen alle vier. De rotsen vormden hier een brede kom. In die kom was een klein meer vanwaar de rivier ontsnapte. Het water van de rivier stortte zich langs een rotswand naar beneden. Op een klein strand, in de vorm van een halve maan en gelegen op het eindpunt van de ravijn, was er een houten installatie opgetimmerd. Er waren primitieve kanalisaties en het geheel geleek wonderwel op de prenten die men had gezien van de goudzoekers van de Klondike uit de heroïeke periode. Wat betekende dat alles? Tegen de rotswand leunde een langwerpige, houten hut, bedekt met reusachtige banaanbladeren. Het is bij die hut dat het spoor van de geheimzinnige moordenaar, die thans in stervensgevaar verkeerde, ophield...

Geen enkel teken van leven viel er in de omgeving te bespeuren. De zware, drukkende stilte die er heerste werd slechts gestoord door het dof geruis van de watervallen.

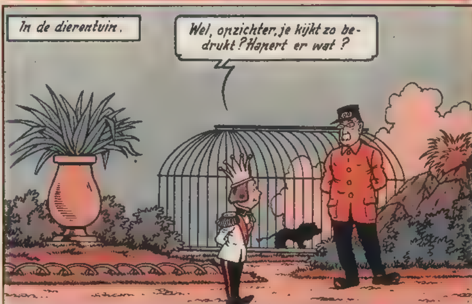
Claire, Howard en de boy waren als aan de grond genageld blijven staan toen zij de hut en die primitieve installatie van een goudzoeker in het oog hadden gekregen. Jim laadde zijn geweer en dat geluid deed hen opschrikken. Met stille, rustige stem maar op een toon die geen tegenspraak duldde, zei hij tot zijn vrienden dat ze moesten blijven staan... Hijzelf ging resoluut en met de vinger op de haan van zijn geweer in de richting van de hut...

Volgende week :

DE MAN VAN DE VERBODEN VALLEI

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door WILLY VANDERSTEEN

JARI en de KAMPIOEN

door RAYMOND REDING

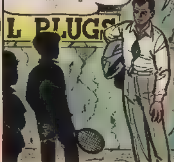
Jari geeft zijn nieuwe vriend een paar welgemeende raadgevingen...

(Wordt voortgezet.)

OPERATIE JUPITER

door A. WEINBERG

Drie onbekenden ontdekken voetsporen in het zand. Ze willen er het fijne van weten...

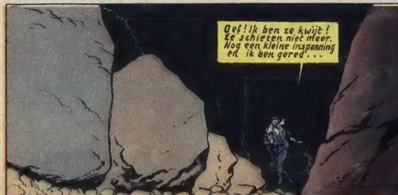

(Wordt voortgezet.)

DE VLIEGENDE BOOT

IN Denemarken vindt een nieuwe sport heel wat adepten. Een soort van kano wordt voorzien van een rotor of hefschroef en kan, aldus uitgerust, vliegen wanneer hij door een motorboot met een zekere snelheid door het water wordt getrokken. Inderdaad, onder de invloed van de snelheid beginnen de hefschroeven vlugger en vlugger te draaien en lichten de kano ten slotte op. Een stuur aan de rotor bevestigd, laat de piloot toe allerlei akrobatentoeren uit te halen.

Dubbel salaris voor de eeuweling

ANDRY ANDERSON, handelsreiziger, kreeg op zijn 97e verjaardag van zijn baas dit telegram : « Hartelijk gefeliciteerd. Op je 100e verjaardag geef ik u een dubbel salaris, dat beloof ik je vast ! »

Anderson bewaart dit telegram nu zorgvuldig. « Voor mij is dit telegram een kontrakt, zegt hij. Een kontrakt waarvan ik de uitvoering zal eisen. »

Wij hopen het voor hem !

OPLOSSINGEN VAN BLZ. 8

DEZE VOGEL ZOEKT ZIJN PROOI

De vogel is een reiger op zoek naar een vis.

★

WAAR STAAT DE DEUR ?

Op punt 17 plaats je de poort en van daaruit vertrekken de rechte dreven naar ieder huis.

★

AAN WIE HOORT DEZE WAGEN ?

A 4 - B 1 - C 5 - D 6 - E 7 - F 3 - G 2

LEES KUIFJE IEDERE WEEK

KAATSEBAL MET DE MAAN

EEN reusachtige radarzendpost, opgericht in New Jersey, zond seinen uit naar de maan. De maan weerkaatste ze en ze werden opgevangen door een ontvangtoestel in de Verenigde Staten. Het is de eerste keer dat zulk een experiment gelukt. Het is dus een spelletje kaatsebal, maar dan in de ruimte en de stralen vervangen de bal. Men meent dat het relatief makkelijk zal wezen op verschillende punten van de aarde seinen op te vangen, uitgezonden door de kunstmatige satelliet, die binnen afzienbare tijd rond onze planeet zal draaien.

SCHAAKBORD IN 3 DIMENSIES

HET schaakspel is een oud en nobel spel. Sommige mensen vinden het vreselijk ingewikkeld; maar een professor in de wiskunde deelt hun mening blijkbaar niet, want hij stelde zo juist een schaakspel in drie dimensies samen. Sommige van deze stukken kan men horizontaal en vertikaal verplaatsen. Om klaar te zien in de zaak, werd het geheel uit glas vervaardigd.

OOSTERSE BELEEFDHEID EN TELEVISIE

DE Japanners maken een buiging voor de dokter en voor de onderwijzer; dat is de traditie. Wanneer nu een hoge ome op het televisiescherm verschijnt, dan staan de Japanners die er naar kijken eerbiedig op en maken een diepe buiging voor het beeld op het zilveren scherm.

VLIEGTUIG TE KOOP

HET grootste vliegtuig ter wereld, de XC-99 is te koop. Het werd zeven jaar geleden in de U.S.A. gebouwd en is eigenlijk een Super B-36. Dit vliegtuig kan vierhonderd reizigers opnemen. Het is in beste staat en heeft 2,5 miljoen km afgelegd. Het wordt verkocht omdat het te gulzig en te duur is. Het kost nl. 50.000 F. om die reus een uur te laten vliegen.

SSST! STILTE!

HAMBURG bouwt het « hotel van de stilte ». Men kan er de radio beluisteren of naar de televisie kijken, maar dan slechts bij middel van individuele luisterapparaten. Inderdaad, het geluid wordt er op de meest kategorieke wijze geweerd. De vermoeide journalisten, zakenlui, reizigers, enz., kunnen hier tussen twee belangrijke besprekingen van de rust en de stilte genieten. Als ze dan maar niet in slaap vallen en hun volgend rendez-vous missen !...

BIJ ONZE ZUIDERBUREN

FRANKRIJK telde in 1954 42.797.376 inwoners en er woonden meer Fransen in de steden (23.941.860), dan op het platteland (18.835.314). Drie jaar later op 1 januari 1957, waren er een miljoen inwoners bijgekomen . 43.787.000. Dit cijfer wordt als volgt verdeeld : 55 % inwoners van minder dan 20 jaar, 25 % volwassenen van 20 tot 65 jaar, 20 % meer dan 65 jaar.

L P S C I D A R
E 1 A 2 E 3 A 4 L
E N T E B R N E
V 5 S 6 E 7 U 8 T
E T R E G C R B
P 9 R 10 I 11 E 12 U
S U E G L N C R

Oplossing van het kruiswoord verschenen in « Kuifje » nr 38.

BINNEN ENKELE WEKEN
steken we van wal met onze
GROTE PRIJSVRAAG 57

Tiljon

HET RATTENEILAND

SIR John Ellerman, een van de rijkste mannen van Groot Brittannië, heeft een eiland gehuurd... een eiland dat krioelt van de ratten! Je moet weten, dat sir John reeds drie geleerde werken over ratten heeft geschreven. Smakelijk!

HET REKORD WERD NIET GEBROKEN!

IN het stadspark te Madison (U.S.A.) werd een man door de politie aangehouden op grond van het feit, dat hij alleen gekleed was met een kort broekje, een hemdje en dat hij liep als een pijl uit een boog. De kommissaris vroeg de man een uitleg en deze laatste verklaarde met heilige verontwaardiging: « Ik protesteer! Ik protesteer! Ik trachtte het rekord over de mijl te breken. Ik voelde mij erg fit en ik zou er in geslaagd zijn, indien jouw domme politieagenten mij niet hadden aangehouden! »

OPGEPAST, AUTOMOBILISTEN!

DE automobilisten die in Finland hun wagen in staat van dronkenschap besturen, krijgen geen boete. Ze vliegen ook niet in de gevangenis, maar zij moeten gedurende een, twee of drie weken aan de wegen werken. Intussen hebben zij dan ook de tijd de borrel af te leren!

DAGBLAD OP FILM

DE « Glasgow Herald », een Schots dagblad biedt zijn lezers abonnementen aan op mikrofilm. Dertig meter film bevatten twee maanden. Men kan ook de volledige kollektie van het dagblad van nummer 1 af (verschenen in 1783) op mikrofilm krijgen. Dat kost dan 300.000 F., maar men kan dit sommetje per afbetaling vereffenen!

GESCHIEDENIS ZONDER WOORDEN

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE PRIKKELBAAR?

1. — **Een kleinigheid volstaat om je bloed op het kookpunt te brengen?** . . . .
2. — **Je moet iets twee keren herhalen en daarom ben je boos?** . . . .
3. — **De kleinste tegenslag brengt je uit je humeur?** . ...
4. — **Je krijgt het gevraagde niet onmiddellijk of men doet niet dadelijk wat je eist en daar vlieg je reeds uit?** . . . .
5. — **Je schreeuwt van woede indien men geen aandacht schenkt aan hetgeen je zegt?** . . . .
6. — **Men vergeet je goeiendag te zeggen en je zet een lelijk gezicht?** . . . .
7. — **Je houdt er absoluut niet van dat men je tegenspreekt?** . . . .
8. — **Je bent een slechte verliezer?** . . . .
9. — **Je kan niet verdragen dat men je plaagt?** . . . .
10. — **Als je plannen om een of andere reden in het water vallen, ben je de hele dag slecht gemutst?** ....

Totaal . . . .

ANTWOORD OP DE TEST

10 JA: Je moet je leren beheersen, jonge vriend. Je prikkelbaarheid maakt je niet sympatieker, bovendien zijn die woedebuien slecht voor de gezondheid.

VAN 7 TOT 9 JA: Je bent erg prikkelbaar en het is best je uit de weg te blijven wanneer je slecht gemutst bent.

VAN 4 TOT 6 JA: Ook jij bent te prikkelbaar. Wees kalmer, doe alles rustiger en het zal veel beter gaan.

VAN 1 TOT 3 JA: Af en toe ben je opvliegend, maar gewoonlijk laat je je om kleinigheden niet uit je humeur brengen.

0 JA: Jij bent kalm en je hebt een goed hart.

Het weekblad « KUIFJE »: 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — *Uitgever-Directeur*: Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk*: De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement: 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND: 60 cent. - CANADA en de USA: 15 Cents
BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. DEVEA

3-10-57

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

De slavenhandelaar zit in nauwe schoentjes en zet alles op het spel...

